

Виходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крумъ рускихъ силь) о 5-й год. поп. Литер додатокъ Библиотека наизнам. повѣстей" выходить по 2 печат. аркушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця. Редакція и Администрація подъ Ч. 44 улица Галицка. Рукописи заслугиваются лишь на попередніе застереженіе. Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ руб. „Надблатане" по 20 кр. а. в. Реклама неопечатаніи вольный бѣт порта. Предлагают и инсертъ принимаются: У Львовѣ Администрація „Дѣло". У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Ростовѣ Редакція „Кіевской Старинѣ" въ Кіевѣ, поштовій уряды и Газета Бюро" В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Дѣло

„Митрополичій кандидатъ".

До той поменія, котра передъ колькома пѣдѣлами по разъ перший у насъ появилася, мы почали вже помалу привыкати. Оглянули мы тулу пову „лялю" зо всѣхъ боявъ, послухали, що свои и посторонній люде кажуть про неї, и прийшли до пересвѣдченія, що т. зв. „митрополичій кандидатура", яко силою павязуваній Русинамъ правительствомъ, а попирають польскими шовинистами, не мають въ цѣлому краю аль найменшої симпатії.

Не говоримо вже о Русинахъ, котрі однушно не узнаютъ и до самого кінця не схотять узнати тихъ кандидатуръ, але и бѣльша часть прасы польской и всі здорово-мислича громада супспѣности польской въ тѣмъ дѣлѣ годится съ Русинами, яко се посвѣдають бѣзы Поляківъ на передвиборчихъ зборахъ.

Русины, яко сказали, однушно противій „митрополичімъ кандидатурамъ" — разъ, вже зъ самого принципу, що митрополитъ, хочъ нѣкто ему його авторитету въ дѣлахъ церковныхъ а до певної мѣры и въ дѣлахъ політично-пародныхъ не отмовляє, не може акторювати народови кандидатовъ, не порозумѣвшись съ комитетомъ выборчимъ, аль не спытавши о то хочъ-бы найменшого кружка Русиновъ, аль не выслушавши волъ самыхъ выборцівъ (чогось недобного не мѣгъ бы бувъ безъ замѣту зъ сторопы Русиновъ допустити). Навѣтъ такій авторитетній владыка, якоимъ бувъ свого часу бл. п. Григорій Яхимовичъ!), а по друге, що нѣкому, окрѣмъ хиба ц. к. правительства, митрополита та самыхъ кандидатовъ, не вѣдомо, яку ролю мають отгравати въ складѣ державної ради „кандидаты митрополичій", які припали на себе зъвобазанія въ загалѣ а що до относинъ руского народу до другої народності въ краю и до державы въ особенности. Після информацій зъ Вѣднѣ, „митрополичій кандидатъ" малы-бы бути — чи-мись слѣпымъ орудіемъ.

Шо т. зв. „митрополичій кандидатура" противій цѣлому рускому народови, — се выказавъ уже рѣшучо зъвѣздъ делегатовъ рускихъ комитетовъ выборчихъ зъ цѣлого краю. Аль одинъ делегатъ аль одного повѣста, де нашъ Вар. митрополитъ навѣтъ власноручни-

ми листами съ благословеніемъ поручивъ сво-го кандидата, не бувъ въ силѣ заявити, що хочъ одинъ якій членъ комитету повѣстового заявився за кандидатомъ митрополичимъ". Що се значить? Значить то, що анѣ одинъ Русинъ доси прилюдно не заявивъ своїхъ симпатій до т. зв. „митрополичихъ кандидатуръ". Мы констатуємо фактъ.

Однакожъ мы тымъ ще не кажемо, що „кандидатъ митрополичихъ" мы маємо легкожити. Того не можемо сказати, бо знаємо, які факторы грають у насъ свою роль при выборахъ, знаємо и памятаемо такій выборы, яко п. Пузинъ въ Станиславовѣ, п. Лозиньского въ Турцѣ, п. Онишкевича въ Рогатинѣ, п. Бараньского въ Долинѣ, и т. п. Въ дѣлѣчихъ округахъ мусягъ Русинъ напрягнути всю свою силу, всю свою енергію, щобъ устояти супротивъ всѣхъ можливихъ покусъ и прессій. Се однакожъ може лекше статись и увѣнчатись успѣхомъ толькъ тоды, коли нашъ центральний комитетъ поставитъ на тіи округи такихъ кандидатовъ, якихъ бажають собѣ въборцѣ. Тутъ іменно непростимымъ грѣхомъ було-бы експериментувати, брати головний взглядъ на личності а не на волю въборцівъ. Тожъ caveant consules!

По чѣй сторонѣ правда?

Редакція „Мира", выймивши въ числѣ 21 изъ часописи „Дѣло" (ч. 41) майже цѣлу статию про принятие депутації рускої Е. Вел. цѣсаремъ, нунціемъ апостольскимъ и министрами, навязує до слѣвъ, котрій проф. Омелянъ Огоновскій сказавъ передъ нунціемъ про гадку клира що-до реформы възіутской, осьтаку замѣтку бѣтъ себе:

„Ошибся почт. проф. Е. Огоновскій. Въ тогодїшній вѣчу львівськихъ Русиновъ не бравъ участія нѣ одинъ рускій священикъ въ провінції, слѣдовательно не мѣгъ дѣлъ Е. Огоновскій получити нѣкакого мандату, промовляти въ имени руского духовенства. Если однакъ передъ нунціемъ тає заявивъ, то лише възкаравъ свій личный поглядъ на ту справу, принимаючи на себе отвѣтальність за того рода представленіе дѣла".

Супротивъ такого категоричного възказанія отвѣчаюмо, що симъ разомъ ошиблась такій редакція „Мира". А чайже звѣтно єї редакції,

Зъ моихъ споминокъ.

МИКОЛА КОСТОМАРОВЪ.

(Мої агадки про него и его листы.)

Имя Костомарова почувъ я перше коли не 1848, тає певне що въ 1849 роцѣ. Тогдѣ скрѣзь нишкомъ потайно ходила говірка про засланье въ салдати Шевченка. Пройшла и помѣжъ нашъ школарівъ оя вѣстка и мы розповѣдали одинъ другому, що „Шевченка за те отдали у салдаты, що бѣзъ зворгнізувавъ тайне товариство, задаючи которога — бунтувати панськихъ крепаковъ и тымъ примусити пановъ — възволити людей зъ крепактва", а про Костомарова чули мы, що бѣзъ „прятелювань съ Шевченкомъ и за те его заслали въ Сабѣръ". Бѣльшъ нѣкого мы про Костомарова не чули, не знали навѣтъ, що бѣзъ письменникъ.

Съ творами Шевченка дехто помѣжъ нашъ бувъ зазнамєнений, у мене бувъ переписаний увесъ „Кобзарь" его виданий коштомъ Мартоса въ 1840 роцѣ, — однаке они не мали у насъ никакого значення, яко поезії, котрій пронизують усю душу, усе серце. Случай помѣгъ, щобъ мы, дѣти, стали вважати ихъ яко забороненій плѣдъ, яко спокусливій садовину. Товарищъ мій Воро-нець, отписавши у мене „Тарасову нѣч", ставъ читати єї дома; сейчасъ набѣгъ учитель Т-инъ (квартира его буда обѣчъ хати, въ котрій Воро-нець читавъ) и отбравши „Тарасову нѣч", ставъ отражати, що за єї можна й самому опи-

нитися тамъ, де Шевченко" и оповѣвъ, якої великий злочинецъ" авторъ „Тарасової ночі". Сего досить було, щобъ школарівъ притомъ кинулися переписувати Шевченкові твори и въучувати ихъ на память.

Незабавомъ я спознався съ професоромъ С. (онъ ще живе и дай Боже ему много лѣтъ жити въ добромъ здоровію!). Отъ него я дозвѣдаволъ дѣлого бѣльшъ и про Шевченка и про Костомарова. Онъ оповѣвъ менѣ, що Костомаровъ бувъ професоромъ у кіївському университетѣ, писавъ дещо по українськи и мѣжъ писаннямъ його найцѣннійша рѣчъ — трагедія „Переяславска нѣч". Вельми корѣльо менѣ добути и прочитати „Переяславську нѣч", та ба! — не лучалося. Того часу не толькоже український, але и загаломъ російській книжки були — велика рѣдкість. Навѣтъ учебнії книжки, яко граматика, геометрія, альгебра, дозволялося переписувати.

Здається підъ осень 1852 року недугъ привеливъ мене прибути гоїти до Кієва. Тутъ въ одній освѣченій семінї (у свого таки далекого родича) зустрѣвъ я пана Ставровскаго и дозвѣдавши, що бѣзъ, професоръ университету, трохи не зъ першого слова спытавъ его: чи бѣзъ знавъ Костомарова? Ставровскій окинувъ мене такимъ хижинъ поглядомъ, що я и не стямився.

— Нѣть! — отповѣвъ бѣзъ менѣ коротко сердатимъ голосомъ и сейчасъ подався зъ кімнаты.

Небавомъ менѣ поталанило спознанія съ добрымъ чоловѣкомъ и добути у него творы Ко-

що на другомъ вѣчу всенароднѣмъ днія 29 червня 1883 р. явились сотки нашого духовенства, котре вразъ съ свѣтскою интелигенцією и съ мѣщанами та селянами ухвалило резолюцію въ спрѣвѣ василіансько-възіутской. Рѣдкъ же опосля, коли львівській Русинъ вѣшился на вѣчу, котре мало лиши силу виконавчу относно до рѣшенія попереднаго вѣчу, були присутні такожъ деякій львівській священикъ, вѣрній сыни Руї. Але хотій-бы на вѣчу львівськихъ Русиновъ и не було анѣ одного священика, то все таки вже съ поглядомъ на всенародне вѣче зъ дня 29 червня 1883 р. мѣгъ проф. Омелянъ Огоновскій нунціеви апостольському сказати, що цѣле свѣтске духовенство, винявши 5—6 достойниковъ церкви, не бажає нѣкого іншого такъ дуже актъ освобожденія Чина св. Василія В. въ-подѣ реформы възіутской.

Впрочемъ поодинокій деканати протестували смѣло противъ такої реформы, а делегаты изъ всѣхъ деканатовъ, висланій клиромъ въ маю 1884 р. на вѣбрь у Львовѣ въ цѣли залагодженія спрѣвѣ фонда вдовично-сиротинського, възили проф. Огоновскому іменемъ всесоюзного клира архидієції, що впінвѣ похвалюють його поступованіе що до приняття участія въ депутатції, и въ знакъ своїхъ солідарності съ поглядомъ його, възили ему свое повне довѣріе, висираючи його одноголосно членомъ комісії вдовично-сиротинського фонду. Чи ошибса отже проф. Ом. Огоновскій въ своихъ словахъ, котрій възказавъ передъ нунціемъ, и чи възявивъ бѣзъ тутъ субективній поглядъ? Отъ і терь одержує онъ въ рѣжніхъ сторонахъ бѣзъ духовенства устній и письменний докази вдали и узнавя за слово правди, възявлене передъ лицемъ представителя римського престола.

Отъ п. мин. Земляковскаго

одержали мы слѣдуюче письмо:

Wien 12 Mai 1885.

Löbliche Redaktion des „Dilo“ in Lemberg.
Aus dem anliegenden in der „Neuen freien Presse“ (Abendblatt vom 11 Mai I. J.) abgedruckten Telegramm erfahre ich, dass „Dilo“ entgegen dem Dementi der Lemberger Amtszeitung versichert, ich hätte ausdrücklich den Mitgliedern der ruthenischen Deputation erklärt, „dass Graf Alfred Potocki privatim die Einleitungen zur Auslieferung

Предплата на „Дѣло" для Австроїї: для Россії:
за цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл.
на півъ року . . . 6 зр. на півъ року . . . 6 рубл.
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.
съ дод. „Библіотеки": съ дод. „Библіотеки":
на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл.
на півъ року . . . 8 зр. на півъ року . . . 8 рубл.
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . зр. 5 — на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл.
на півъ року . . . зр. 250 на півъ року . . . 250 р.

Для Західної, окрѣмъ Россії:
на цѣлый рѣкъ 15 зр.
на півъ року 750 зр.
на четверть року 375 зр.

съ дод. „Библіотеки": на самъ додатокъ:
на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр.

Поодиноке число коштує 12 кр. а. в.

des Basiliander Ordens an die Jesuiten getroffen hatte.“
Sollte diese Behauptung wirklich im „Dilo“ vorkommen, so ersuche ich die Löbliche Redaktion auf Grund des Pressgesetzes, in der besagten Zeitschrift die Berichtigung erfolgen zu lassen, dass die Behauptung „ich hätte den Mitgliedern der ruthenischen Deputation ausdrücklich erklärt, dass Graf Alfred Potocki privatim die Einleitungen zur Auslieferung des Basiliander Ordens an die Jesuiten getroffen habe“ auf Unwahrheit beruhe, — da ich dies den Mitgliedern der besagten Deputation gegenüber nicht geäussert habe.

Mit gebührender Achtung
Ziemialkowski."

На наведене письмо п. министра мусямо заявити, що вгадана телеграма въ „Neue fr. Presse" хибно передала содержанье отповѣди „Дѣла" на заявлене урядової „Gazetы Lvowsk-oї". Въ нашої отповѣди мы выражено заявили, що ініціатива (Einleitungen) до бѣднія Добромілія възіутамъ вийшла бѣтъ о. Сарницкого, а не бѣтъ гр. Потоцкого, отже і не могли підсувати п. министрови Земляковскому слобъ, що будто-бы ініціатива вийшла бѣтъ гр. Потоцкого.

Щобъ справу вивести на найчистѣйшу воду, мы, після близшої інформації съ В. п. членами рускої депутатції, можемо заявити, що п. министръ Земляковскому нашої депутатції сказавъ, що спрѣвѣ възіутська яко чисто-церковна не була предметомъ нарадъ правительства и що гр. Альфредъ Потоцкій пересправлявъ съ церковными властями въ той спрѣвѣ въ характерѣ приїздомъ. Впрочемъ заявивъ п. министръ, що онъ о той спрѣвѣ лишь този знає, що було приказано ц. к. старостѣ въ Добромілі, щобъ урядувавъ при списанію інвентаря и передачі монастиря оо. възіутамъ.

Рухъ въборчій.

Центральний комитетъ польскій доловнився вже до повного числа 20 членовъ, дѣбравши себѣ: Платона Костецкого, редактора „Gaz. Nadorow-oi", M. Савицкого, ред. „Dzienn. Polsk-ogo", Масловскаго, ред. „Przeglad-u" и обохъ рабінъ, Левенштайнъ и Орнштайнъ. Тойже комитетъ потвірдивъ и оголосивъ слѣдуючій кандидатуру въ курії селянської (розуміється на підставѣ, що зъ дотичнихъ округовъ въборчихъ надоспілля звѣстною дорогою певнѣсть, що польскій кан-

— Теперъ не маємо, а коли треба, бѣзъ напише.

— Такъ нехай же напише, тогдѣ й говорити-мемо.

Я просто таки не вѣрювъ, щобъ Костомаровъ, авторъ „Богдана Хмельницкого" и іншихъ історичнихъ рѣчей мѣгъ належати до потайного політич

на пригуплено до специальной дебаты над симъ внесеньемъ. Партия Старцевича и Штромаера обостряютъ при засадѣ, что кошты ой мають бути покрыты выключено скарбомъ угорскимъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

Клопоты Англіи въ Америцѣ. Ворожбя въ Канадѣ въ побѣднѣй Америцѣ зачинаетъ прибирати такъ широкій розмѣръ, что Англія буде мусѣла тамъ выступитъ съ цѣлою енергією, наколи не схое стратигъ зовсѣмъ своеи поваги. Такъ доносятъ бодай кореспонденты до европейскихъ часописей. Одинъ зъ индіанскихъ провокаторѣвъ Пундкамеръ ударивъ подъ конецъ милющего мѣсяца на мѣсто Батльфордъ, ограбивъ его а оттакъ и зовсѣмъ зруинувъ. Части жителівъ, что змогла спастися бѣгствомъ склоняясь до бараковъ и боронилася мужественно чрезъ колька днівъ. Дня 3 мая надѣшила помочь для нихъ Полковникъ Оттересъ съ 300 людьми ударили на Пундкамера зѣстъ однакожъ побиты и ледве самъ не ноги. Подъ нимъ убито коня и кула перешла ему капелюхъ. Ся вѣсть здѣсь имовѣрно, бо подае еи „Daily News“. Ихъ дніе сполучилися съ мултами и ведуть борбу дуже зруично, при чѣмъ отзначаются величими мужествомъ. Послѣднѣя вѣсти показують, что положеніе Англичанъ въ Канадѣ трохи поправилось. Зѣ Оттавы доносятъ имена, что ген. Миллеттонъ въ стычкѣ подъ Баточъ побивъ ворожбяникоў и прогнавъ ихъ зъ укрѣпленыхъ позицій, при чѣмъ отбивъ у нихъ давныхъ плѣнниковъ англійскихъ. Страты Англичанъ выносятъ 5 убитыхъ и 15 раненыхъ, страты непріятеля суть далеко значицій.

Россія. До „K. Ztg.“ доносятъ зъ Петербурга, что вже есть первою рѣчью, что цѣлый поглядъ на справу афганскую, якій має предложеніе мировому посерединнику, буде обрѣблений на вѣнчаніи дробницяхъ, лишь тѣ точки будуть поманеніи, котрія могли бы выкликати знову ако неизорумѣнны. Зѣ сего выходило-бы, що цѣла справа такого залагодженія конфлікту не есть вѣчнимъ другимъ, якъ лишь утугленіемъ Англіи, а позорно помиреніе має бути для неї лишь покрыто до уступленія. Посланника Комарова, Закревского, отбѣдували репортеры ржаныхъ газетъ, але онъ бувъ супротивъ всѣхъ дуже мовильныхъ иоказавъ лишь, что Россіане були змушеніи въ власной оборонѣ зацепити Афганію.

Нѣмеччина. Дая 13 о. м. мавъ бути вже закрытій нѣмецкій парламентъ, соціялъ демократы однакожъ не допустили до сего, позаякъ не згодалися на скоре залагодженіе торговельного угоды съ Испанію и внесли супротивъ сего спротивленіе. До такого спротивленія треба 15 голосъвъ. Причиною длачого соціялъ демократы спротивились есть, що они хотѣли ще до суботы скрестати съ пособниками панарушими, щоби могли бути на зборѣ соціалистовъ въ Берлінѣ. По закрытию парламенту не могли-бы они взяти вже участія въ сѣмъ зборѣ, бо на подѣтавъ закона о соціалистахъ ще того самого дня, коли парламентъ бувъ закрытъ, мусѣли-бы опустити Берлінъ. Говорять, що зъ мѣрдайной стороны дозволявано имъ остатися ще въ Берлінѣ ажъ до суботы, якъ ѿбы ѿуды съ Испанію не проволѣвали, але они не хотѣли на се пристати.

НОВИНКИ.

— Загальний зборы філії товариства „Просвѣти“ въ Коломыї обѣтуются дnia 17 л. мая с. р. о год. 4 по полуднѣ въ комнатѣ коломийскаго читальнѣ при улицѣ Бедарской въ домѣ п. Блоньского. Дніевний порядокъ: 1) Ог҃рните зборобъ промовою головы. 2) Справозданье секретаря. 3) Справозданье комісара. 4) Выборъ нового вѣдѣлу. 5) Вѣльнѣ внесена. На тихъ зборахъ запрашавъ вѣдѣль усердно Ви. членовъ и гостей. — Оть вѣдѣлу філії тов. „Просвѣти“ въ Коломыї. Т. Грушевський, заступ. головы; Вол. Ступницкий, секретарь.

— Передача temporali митрополичихъ и еи церемонія. Передача temporali новому митрополитѣ Впреос. Сильвестровъ отбулася 9 с. м. черезъ правительственные комісаріївъ соїтніаковъ Децыкевича и Мандачевскаго; якъ секретарь фунгувавъ п. Сошинський. Передача temporali состоѧть въ тѣмѣ, що митрополитъ підписує реверсъ, въ котрому обовязується въ ревности для религіи и въ предавости для цѣсаря виконувати урядъ митрополичи и управлія митрополичими temporaliами а комісарії отдають ему оттакъ два ключи, інвентарь, книгу грунтову митрополичихъ добра и митрополичи печати. Церемонія передача temporali отбувається въ слѣдуючій способѣ: По церковному введенію або колька днівъ познѣше явившоїся правительственный комісарѣ въ намѣстництвѣ отъ секретаремъ въ митрополичій палатѣ; на колько ходобъ дожидавъ колька митрополичи служба въ гальковій ліберії и веде ихъ оттакъ въ комнату, въ котрой має отбутию передача. То сѣмъ іде секретарь до митрополита и повѣдомляє его, що явившися комісарѣ а коли митрополитъ заявить, що його готовъ пристати, входить комісарѣ и вводять его до салі, въ котрой має відбутися акти передачи. Въ сали сїй стоять вже приготовленій стѣлъ, на котрому лежать два ключи, книга грунтова, печать митрополичи підриядъ до писанія. По правой сторонѣ стола стоять два хотелъ для комісаріївъ, а по лѣвой столъ для митрополита, даліше стоять руки стѣлъ для секретаря. Коли вже митрополитъ съ комісаріями війшли до салі, занимають місця коло стола; секретарь стає колька кроковъ місця комісаріямъ въ нимъ урядники митрополичи и служба. Першій комісарѣ (въ сїй случаю Децыкевичу) держить промову а митрополитъ отчитує реверсъ, підписує его и прибиває

печатъ. Тутъ мусимо замѣтити, що промову комисаря сївъ Децыкевича була першій разъ въ руцкомъ языцѣ, хочъ самъ актъ передачи бувъ написаний нѣмецкою мовою а то для того, що онъ має предложити цѣсареву до підписанія. По отчитаню реверсу отдають комісарѣ митрополичи інвентарь, книгу грунтову и печати, котрьхъ більшъ дотыкаються. Інвентарь підписують комісарѣ митрополичи а секретарь на побочнѣй столѣ (желѣзницѣ трансверзальної), причемъ однинъ въ імені же митрополита его прибиває печать, въ імені же митрополита его кадемінъ. По скінченю сего акту промовляє митрополитъ до урядниковъ и до своєї служби взыдаючи єн до послушности. По сїмъ ведуть урядники митрополиту до спальни и отдають ему тамъ пекторалія, перстень и другій митрополичи дорогоцінності. Теперь складають урядники свою гратуляцію и отходять з митрополичи отводить ихъ ажъ до дверей, почтимъ вертас и служба его вѣтвить урядниковъ ажъ до позову.

— Привѣтнія телеграми въ дніи інтронизації Вице-короевъ, матро. Сильвестра Сембрата, наспѣлъ слѣдуючій: Зъ Перемышля отъ Преос. еп. Ступницкого, еп. лат. обр. Солецкого и дра Швараневича, котрій підъ той часъ перебувавъ въ Перемышлі; даліше зъ Ярослава, Ковова, Надѣйронія, Кутъ, Чорткова, Кристинополя, Олещиць, Збаражу, Золочева, Черновець, Мельницѣ, Отыні, Воянъ; оттакъ зъ Мельницѣ отъ господаря Павла Горбачевскаго, зъ Бродовъ отъ Альфонсина и Володимира Дѣдушиціахъ, зъ Збаражу отъ старости Кауцкого, зъ Дрогобича отъ о. Тороньского, отъ вѣденської духовної семінарії, до Константиновича у Вѣдні, зъ Шенендо въ Америцѣ отъ о. Волянскаго, зъ Коломыї отъ Братства св. Арх. Михаила, зъ Томча, Яворова и Любачевца. Крімъ сего надѣшила ще привѣтнія письма зъ Польга, отъ церковныхъ пѣвцівъ дек. брежаньского, отъ рускої колонії въ Шенендо въ Америцѣ и отъ греко-руської колегії въ Римѣ.

— Памятку знесена панчишина якъ що року, такъ и теперь обходили у Львовѣ рускій питомцѣ днія 3 (15) мая дуже торжественно. Сердечно дружно збішившися въ IV музеї — спѣвали рускій пѣсъ: „Миръ вами брати“, „Щастя наїмъ Боже“, „Куда пливешь Ты мѣбюю юній“ и др. П. Бобиковичъ зъ чувствомъ и зрозуміннемъ рѣчи откладывавъ „Посланіе“ Шевченка. Сліви и декламацію переплѣтano сердечними одушевляючими разговорами про долю хлѣбробобъ рускихъ чрезъ всю добу историчну, про гнєтъ всякої роди, про видиму и невидиму неволю; не забракло и покликовъ до роботи, до серіозної працѣ на родній народній півнѣ. Въ концѣ устроено походь зъ свѣтломъ по коритарахъ при спѣвѣ рускихъ пѣсень.

— На дохѣдь Стефана Стефурака, одного зъ найстаршихъ и найбільше заслуженыхъ артистовъ нашої сцени, дане буде въ Тернополі въ второкъ днія 19 л. о. м. представлене. Огографія будуть „Верховинцѣ“, народна драма въ 5 актахъ съ сцівами и танцами И. Корженевскаго. Надѣмо, що якъ тернопольска такъ и замѣщена рука публіка, оцѣняючи прації заслуги бенефісанта, которому сего року необрѣдна доля забрала жену и мати, численної єго родини, дасть ему доказъ євої симпатії и численно збіресть на повышение представленіе.

— На антику въ Іановѣ розписало старство городецкого конкурса ста речинцемъ до днія 15 червня. Части вже, щоби власті, до котрьхъ се належить, звернули більшу увагу на отбіоно мале число антиківъ въ нашому краю. Не досить, що въ многихъ сторонахъ дась чуті великій бракъ лѣкарівъ, але коли вже ізвѣстія и якій лѣкарь знайдеся, то за лѣкаками треба о колька миль далеко посыпали и зажмія якъ помочь насїчѣ, ходому приходиться розставати съ свѣтотомъ. Не диво оттакъ, що нашъ простий народъ замѣсть шукати рациональної помочи, іде до ворожокъ и ворожбівъ и дась просто убивати лѣкаками, сими людьми приготуваними.

— До статистики правниківъ въ Галичинѣ. Після виказу министерства правосудія есть теперъ въ Галичинѣ 189 практикантовъ судовихъ отже о 11 більше якъ минувшого року; 251 кандидатовъ адвокатівъ — отже о 6 більше якъ минувшого року; 228 кандидатовъ нотаріальнихъ — о 7 більше якъ минувшого року.

— Бучачи ради громадсна вислали іменемъ дооколичнихъ жителівъ міністрови торговель, бар. Пино адресъ съ подякою за єго заслуги около піднесення добробуту жителівъ сихъ сторінъ головно черезъ те, що мѣсто Бучачъ дostaло стацію желѣзної дороги, урядъ почтовий и т. д.

— Отъ Вс. о. Леонітъ Копертинського зъ Супранії додержали мы письмо, въ котрому енергично отсува замѣтъ, піднесеній въ дипоїї подолянії въ ч. 45 „Дѣла“, въ словахъ дипоїї: „І въ Супранії зачали люди думати о заснованію читальнї. Нынѣ вже мають статутъ потвердженій, школа лиши, що теперішній приходникъ не приступати чимъ скорше до открытия, хочъ людє сего горячо бажають.“ Зѣ представленіе о. Конертичскаго виходить якъ найлонѣйше, що замѣтъ піднесеній противъ него есть безпідставній. О. К. передавъ статуты до потвердженія, а толькъ за для того, що не було певності, коли статуты доручено ц. к. намѣстництву и чи оно потвердило, не мігъ приступати до открытия читальнї. Якъ довѣдуємо зъ вѣдрості жителівъ, статуты тихъ доручили намѣстництву одно зъ лѣвобільскихъ товариствъ рускихъ.

— Въ Острозѣ коло Тернополя убила селяне Стефанъ и Никола Крѣса, селянина Тымка Сушки. Принено убийство була месть. Сушки вгородинсь бувъ въ городѣ своихъ сусѣдій Крѣсів. Вѣйтъ острозькій засудивъ за те Сушки на кару 50 кр., и вѣйтъ имъ погодити. Мамо того завзятій господаръ змовилися ще съ другими

двою: съ Ів. Горальчукомъ и Ів. Бородаемъ, запросили Сушки до хаты, поставили євоїхъ спільніківъ на вартѣ а оттакъ Сушки убили. Убіцьківъ отдала громада до суду.

— Послѣдне, т. є. 9 ч. „Зерна“ сконфіскувало ц. к. прокураторія.

— Виточене поїздъ. Днія 19 о. м. виточене товаровий поїздъ при вѣтзѣ на стацію Горданівъ (желѣзницѣ трансверзальної), причемъ однинъ въ службѣ погибъ, а другій тяжко скалѣчений. Заряджено карбо-судове слѣдство.

— Листи съ жалобами обвѣдками. Министерство розболало до всѣхъ властей урядовихъ въ цѣлій державѣ реєстри, въ котрому остерігає передъ листами зъ чорними обвѣдками. Листи таки надходять зъ Америки и суть звичайно адресовані до висшихъ урядниковъ. При отвітаню обоближною ножицами — они експлодують. Змѣсть єго реєстри зоставъ поданий до вѣдомості урядниковъ всѣхъ борьбъ судовихъ.

— Лавина. Въ Армении сточилася зъ горы Аля-Дагу коло озера Ванъ, величезна лавина и засыпала каравану зъ 75 особъ, зъ котрьхъ 68 утратило жити.

— Вибухъ Везува згромаджує теперъ до Неаполя за численнѣхъ туристовъ. Вибухъ сей, не потягнувшись за собою нѣкіхъ для окрестності шкодливихъ наслѣдківъ, споводившій зѣстъ легкимъ потрясеніемъ внутрішніхъ покладовъ вулькану; лявя, котрій першою піднявъ въ котліну лежачу мѣжъ Торро дель Греко а Помпей, теперъ звірнувся въ сторону мѣсцевості Камальдоль де Торре. Видъ, якій представляє теперъ Везувъ для глядячихъ на него вечерами або въ ночі зъ Неаполя, має бути дѣйстиво чаруючій.

— Наверненої грішники. Зарубникъ Константинъ Головенко отдався самъ въ руки тутешній дірекції поліції признаючись, що днія 4 о. м. вловився єкномъ въ церкву въ Щирці и розбивши скарбону церковну, укравъ зъ неї 16 зр. Теперъ ведений розкаяньемъ зголосився самъ добровольно до бутву кары, однакъ зголошено тое було трохи спіднене, бо изъ скраденихъ грошей лишилось ему лиши 24 кр. Визовника отдано судови карному.

— Весті зъ Аепархії Львовскій.

Въ пропозицію на Подберѣзѣ, дек. львівско-загородскаго принятій: I) Котовичъ Терапонть зъ Львівичъ; II) Руденський Порф. зъ Жиравки; III) Лопачинський Іосифъ зъ Выспы. Пропозиція отбішла до вѣдѣлу краевого до презентовання.

Введений въ душпаstryкі посады оо.: Лука Шустъ якъ завѣдатель въ Особняхъ; Меленевицъ Теодоръ якъ сотрудникъ въ Коропці; Дяківъ Никита якъ кап. въ Лопушанахъ; Логоцкій Мелетій якъ кап. Якубовікі; Редкевичъ Іоанъ якъ кап. въ Зарудю; Стевановичъ Володимиръ якъ кап. въ Вишківціахъ; Глинський Іоанъ якъ завѣдатель въ Надѣїцахъ; Павликівскій Володимиръ якъ кап. въ Синкові.

Сотрудництво въ Крілосѣ, дек. галицкого, получивъ о. Александръ Кобрийський.

Отпустку получили оо.: Юліанъ Мандичевскій зъ Вільвець на 6 недѣль; Конст. Бѣлевичъ, пар. Утишкова на 6 недѣль; Мих. Пирожекъ, пар. Тудорова на 2 мѣсяцѣ; Дмитрій Рубчакъ на 3 недѣль.

Презенту на Качанівку, дек. скалатского получивъ Теодоръ Строцкій.

Конкурсъ. Ухвало зъ днія 11 мая 1885 до 3335 розписаній конкурсъ на посаду першого проповідника при архікат. церкви св. Юра; речинець до 22 червня 1885.

Митроп. консисторія вставилася до нам

ЗМІНА ФІРМЫ.

Сьм'я маю честь повідомити П. Т. Публіку, що я обізвав звістю заведене годинникаркою під фірмою „Людвіка Вайгеля”, при ул. Театральній ч. 16 у Львові на власність мою. Яксь довголітній управлятель цього заведення ставав я під кождимъ взглядомъ вдоволиги П. Т. Публіку а доказомъ сего есть, що бть 1865 р. т. е. бть коли я звівъ керму фірми „Людвіка Вайгеля” въ свою управу, а особливъ єсть бть смерти бл. п. Людвіка Вайгеля, помершого 1879 р., не було ніякого слуха якого недоволені, але противно Поважанії П. Т. Публіка съ довѣремъ и вдоволеніемъ удавалася до сего заведення.

Дакуючи за дотеперѣшне довѣре поручаюся и на дальшіе ласкавій увазѣ П. Т. Публіка.

Съ глубокими поважаніями
ІОАНЪ ЛОБОСЪ, годинникарь.

1361 (5-8)

Львовъ, ул. Театральна ч. 16.

„ПОРВАЛАСЬ НІТКА!“

Комедія на 4 справи.

Написавъ Олександръ Я. Кониський.

Ціна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторін 73. — Набутія можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ висылкою по-за Львовъ 32 кр. за примѣрникъ.

5 килевій

БОЧОВКИ ВИНА

поручає

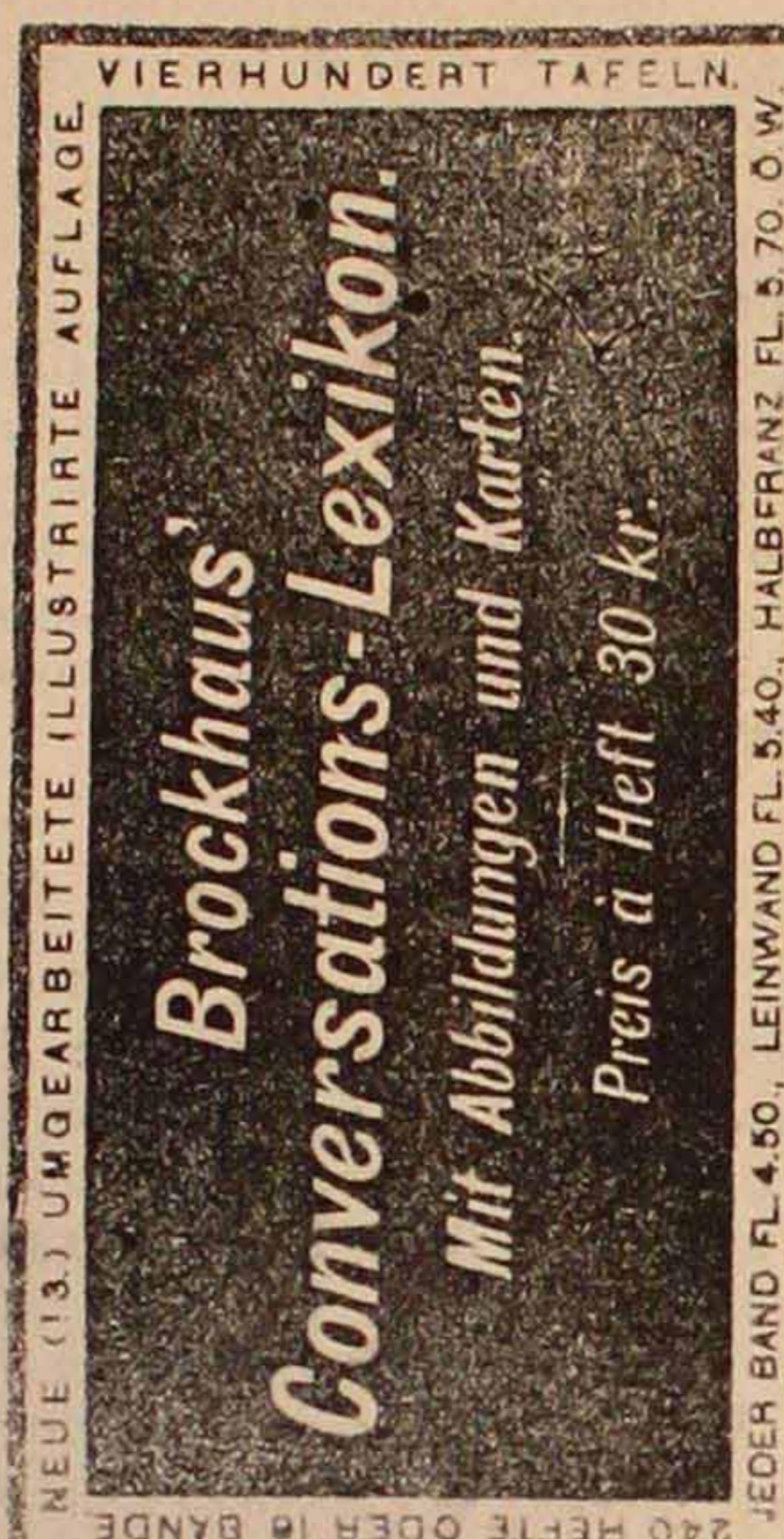
ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНЪ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1257 (26-52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегелійского столового .	2 зр. 10 кр.
1 " Гегелійского столового лучшої якості 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "	50 "
1 " Гегелійского, ароматичного 270 и 3 зр.	270 и 3 зр.
1 " Самородного витравного .	4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол.	2 " — "

Повыше наведеній ціни розуміються вразъ съ бочковою окованою желязными обручами и оплаченіемъ портомъ почтовымъ, такъ що благоуклонный отвиратель жадныхъ болѣше коштovъ не поносить. Купуючи вина особисто только у продуcentovъ ручитъ за здоровій добра, натуральний и лучший вина якъ зъ Вершель, и просить о ласкавій замовленії.

Складъ фабричный красокъ, лакеровъ, покостовъ, продуктovъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріаловъ

ГІБНЕРА и ГАНКЕ

во Львовѣ, Рынокъ

1340 11—? въ власнімъ дому ч. 38.

поручає:

КРАСКИ ОЛІЙНИ

зовсімъ готові до ужитку, до мальованія дверей, окон, помостовъ, дахівъ, домувъ, огорожовихъ знарядівъ и господарськихъ, знарядівъ робітничихъ и т. д.

КРАСКИ

олійно-лакеровъ и буршт.-лакеровъ

масу до запускання помостовъ

власного виробу, пайлішного рода

ЛАКЕРъ до ПОМОСТОВЪ,

лакеръ до школильнихъ таблицъ

найдобрийшій

лакеровъ повозовий правдивъ

англійський зъ фабрикъ Wilkinson, Newwood and Clark въ Лондонѣ,

всякого рода лакери до роботъ вну

трішнихъ, виїшнихъ, деревя, жалѣза

и шкіръ.

Краски сухі всяки роды:

аниліновий,

до крашенія яєцъ

матерій

друкарській, бронзи (золотий по

рошокъ), золото въ аркушахъ,

ростинній въ плинѣ,

для переплетництвъ,

тушовъ, акварелевъ въ гузичкахъ

и лісочкахъ,

акварелевъ вохкъ въ трубочкахъ

и мушляхъ,

до мальовання порцелянъ,

ольїнъ въ трубочкахъ до роботъ

артистичнихъ.

Средства до ретушування, олїйки и

верники до роботъ артистичнихъ,

пензль, мальлярскій полотна, палети,

сталюги и вскій приборы до ма

льовання и рисовання.

АРТИКУЛЫ ДЛЯ ФОЛЬВАРКОВЪ:

Смаровило до жалѣзныхъ осей,

оди до машинъ,

тери газовий,

цементъ и гипсъ,

кітъ, асфальтъ,

антимерулонъ,

карболовый квасъ и другій средства

десиніфікій.

ПРИРЯДЫ ПИВНИЧИЙ:

Шпунти и чопи до бочокъ, корки до бутильокъ, капсль до бутильокъ, маса до лаковани бутильокъ, машини до коркованія бутильокъ, бочокъ, машины до мыти фляшокъ, пина до бочокъ.

АРТИКУЛЫ ГУМОВІЙ:

кишки гумовій до газу и до стягання води, вина, пива, квасу; пліти гумовій и пр.

ПРОСТИРАЛА ГУМОВІЙ:

Пасы до машинъ и молотѣнь зъ найлѣпшихъ шкіръ бельгійскихъ всякої ширини.

Гурти до машинъ, вужъ конопляний.

Шрѣбъ, лотки кутъ.

Порошокъ на комахъ и молѣ, тинктура на комахъ, камфора и перецъ бѣл.

Артикулы тоалетовъ, мыла тоалетовъ, Extraits d'odeur, Eau de Cologne олїйки и помады.

Ляки до печатання.

Чорнило до писання, до гектографії, червоне, сине, чорне, до значенія бѣла и автографичне.

Краски до печатокъ, гума и карукъ розпущеній.

Бить до скла и порцеляни.

Смаровило непромакаюче на шкіру.

Смаровила на копыта съ способомъ ужитку.

Товщъ до оружія.

Ляки до чоботъ чорний, золотий и мѣніяйся.

Чорнило до шкіръ.

Апретура до консервованія шкіръ и пр.

Все по найдешевшиу цінахъ.

Цінники спеціальний на жаданье gratis u franco.

При замовленяхъ за поспішито проситься о присыланні певної сумы, которая выстачила бы хоча на оплаченіе тамъ и назадъ коштovъ почтовыхъ на случай не-десиніфікій.

Теофиль Коопстайнъ

1—10 артистъ-маліаръ, бѣльканайць літній, изъ своихъ праць реальнаго рода и величина, такожъ внутрь церкви, густу и стілю по мѣрѣ відъ

Теоф. Коопстайнъ Львовъ, ул. Краківська, 10.

на премії испытой отповѣдна книжка

Кобза Т. Шевченка определена цѣла въ позолоченіемъ заголовкомъ 40 кр. (съ пересыпкою).

Ся книжочка мѣстѣ пись и портретъ поета гарнѣйшъ, для дѣтей его творы. Правошистъ стоянка, яка уживася въ книжкахъ. Вис. країна ашрабовала ей на премію бібліотекъ школи. Заджемъ можна черезъ тов. соописей.

Учителька квалифицирована, яка удѣляла-бы приватно для 2 дѣвчатъ въ високихъ выдѣловихъ и для одновѣдь низкихъ школъ, а науку языка французского, джемъ знайдеть за умственіемъ чатку вакацій с. р. въ дніка на провинції.

Близьша інформація сягнута у В. о. Александра Фановича, катихита у Львовѣ польше адресою Т. rest. Тысменица.

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА

500.000
МАРОКЪ

яко найбільшу выграну подає въ найщасливішому случаю найновішіа, велика, державою Гамбурга загварантована лотерія грошева

Спеціально же

1 Премія а. м.	300000
1 выгр. а. м.	200000
2 выгр. а. м.	100000
1 выгр. а. м.	90000
1 выгр. а. м.	80000
2 выгр. а. м.	70000
1 выгр. а. м.	60000
2 выгр. а. м.	50000
1 выгр. а. м.	30000
5 выгр. а. м.	20000
3 выгр. а. м.	15000
26 выгр. а. м.	10000
56 выгр. а. м.	5000
106 выгр. а. м.	3000
253 выгр. а. м.	2000
512 выгр. а. м.	1000
818 выгр. а. м.	500
31720 выгр. а. м.	145
16990 выгр. а. м.	300,200,
150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.	145, 300,200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Сихъ 50.500 выгравыхъ висосуютъ въ протягу пяти місяцівъ, а именно постепенно въ семи класахъ.

Черезъ богацтво выгравыхъ, малоюхъ висосувацій великій лотерії грошової, якъ такожъ черезъ найбільшу гарантію и точну выплату выгравыхъ таєшася всюди великою прихильностю. Після постановъ плану висосувація нею обсіба до сего назначено генеральна дирекція архіва надзору цѣле предпринятіе.

Осомівши отличністю сен лотерії грошовоїлеж